

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy osoba fizyczna zawierająca z innymi osobami fizycznymi umowę stowarzyszenia nieposiadającego osobowości prawnej, niezadeklarowanego i niezarejestrowanego do celów podatkowych, którego celem jest realizacja przyszłego obiektu (budynku) na gruncie należącym do majątku osobistego niektórych stron umowy może być uznana w świetle okoliczności postępowania głównego za podatnika w rozumieniu art. 9 ust. 1 dyrektywy VAT⁽¹⁾, jeżeli początkowo zgodnie z przepisami podatkowymi dostawa budynków położonych na gruncie należącym do majątku osobistego niektórych stron umowy była uznawana przez organy podatkowe za sprzedaż wchodzącą w zakres zarządzania prywatnym majątkiem takich osób?
- 2) Czy w świetle okoliczności postępowania głównego zasady pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz inne ogólne zasady w zakresie podatku VAT, wynikające z dyrektywy 2006/112, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się praktyce krajowej, zgodnie z którą organy podatkowe początkowo pobrały od osoby fizycznej podatek dochodowy z tytułu przeniesienia własności należącej do majątku osobistego, a następnie bez żadnej istotnej zmiany w przepisach prawa pierwotnego, na podstawie tych samych okoliczności faktycznych, po upływie dwóch lat, ponownie rozważyły zajęte stanowisko i uznały te same transakcje za działalność gospodarczą objętą podatkiem VAT, naliczając retroaktywnie dodatkowe zobowiązania?
- 3) Czy art. 167, 168 i 213 dyrektywy VAT, badane w świetle zasady neutralności podatkowej, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się, aby w okolicznościach postępowania głównego organy podatkowe odmówiły podatnikowi prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej należnego lub uiszczzonego od towarów lub usług wykorzystanych do celów transakcji podlegających opodatkowaniu wyłącznie z tego względu, że nie był on zarejestrowany jako podatnik do celów podatku VAT w chwili świadczenia odnośnych usług?
- 4) Czy w świetle okoliczności postępowania głównego art. 179 dyrektywy można interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się przepisom krajowym nakładającym na podatnika, do którego znajduje zastosowanie szczególny system zwolnień i który z opóźnieniem wniósł o zarejestrowanie do celów podatku VAT, obowiązek zapłaty podatku, który powinien zostać pobrany, odmawiając jednocześnie prawa odliczenia kwoty podatku podlegającego odliczeniu za każdy okres podatkowy, przy czym prawo do odliczenia może być wykonane w późniejszym czasie za pośrednictwem deklaracji podatkowej złożonej po zarejestrowaniu podatnika do celów podatku VAT, co może mieć ewentualnie skutki w zakresie obliczenia dodatkowych zobowiązań?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgerichts Laufen (Niemcy) w dniu 30 kwietnia 2014 r. – postępowanie karne przeciwko Gavrilowi Covaciu**(Sprawa C-216/14)**

(2014/C 253/22)

*Język postępowania: niemiecki***Sąd odsyłający**

Amtsgerichts Laufen

Strony w postępowaniu głównym

Gavril Covaci

*Pozostali uczestnicy postępowania: Staatsanwaltschaft Traunstein***Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 1 ust. 2, art. 2 ust. 1 i 8 dyrektywy 2010/64/UE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one zarządzeniu sędziego, które w ramach stosowania § 184 niemieckiego Gerichtsverfassungsgesetz wymaga od oskarżonej osoby skutecznego wniesienia środka odwoławczego wyłącznie w języku urzędowym obowiązującym przed sądami, w konkretnym przypadku w języku niemieckim?

- 2) Czy art. 2, art. 3 ust. 1 lit. c) oraz art. 6 ust. 1 i 3 dyrektywy 2012/13/UE⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one zarządzeniu ustanowienia pełnomocnika do doręczeń, jeżeli już z chwilą doręczenia pełnomocnikowi do doręczeń zaczyna biec termin do wniesienia środków odwoławczych i ostatecznie bez znaczenia pozostaje okoliczność, czy oskarżony poweźmie wiedzę o oskarżeniu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego w postępowaniu karnym (Dz.U. L 280, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym (Dz.U. L 142, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 maja 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii.

(Sprawa C-244/14)

(2014/C 253/23)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Braun i J. Hottiaux, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy dyrektywy 2004/49/WE, ponieważ nie dokonała w pełni transpozycji art. 3 lit. k), art. 10 ust. 5, art. 11 ust. 2, art. 17 ust. 1, art. 19 ust. 2, art. 22 ust. 3 i art. 25 ust. 3 owej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Po przeprowadzeniu kontroli stanu prawnego w Republice Austrii Komisja podniosła zastrzeżenia w zakresie dotyczącym prawidłowej transpozycji pewnych przepisów dyrektywy 2004/49/WE⁽¹⁾. Zastrzeżenia odnoszą się zasadniczo do przepisów dotyczących certyfikatów bezpieczeństwa, autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa, krajowej władzy bezpieczeństwa, dochodzeń, organu dochodzeniowego i zaleceń w zakresie bezpieczeństwa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 164, s. 44.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 26 maja 2014 r. – Air France – KLM przeciwko Ministère des finances et des comptes publics

(Sprawa C-250/14)

(2014/C 253/24)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Air France – KLM

Strona pozwana: Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique